

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621201437
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5621201437.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej G. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom Z. H., Z. S., J. R. XXX/ XX C., v spore o zaplatenie 4169,39 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie 410,65 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 360,65 eura, od 21. 4. 2021 do zaplatenia a zo sumy 50 eur od 2. 10. 2021 do zaplatenia sa zastavuje.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalovanej sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,6 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 28. 5. 2021, sa pôvodný žalobca (Y. Ú. L., a. s.) domáhal voči žalovanej zaplatenia 4169,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4169,39 eura od 21. 4. 2021 do zaplatenia, dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Bankomatka Quatro, uzavretej dňa 28. 3. 2014, na základe ktorej jej poskytol kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet číslo XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,8 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2400 eur a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80 eur. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam z jeho strany. Pred odstúpením na vymáhanie vystavil ku dňu 8. 4. 2021 výpis z bankovej knihy s konečným debetným stavom ku dňu 31. 3. 2021 vo výške 4169,39 eura.

2. Žalovaná nevyužila svoje procesné právo v zmysle zákonného ustanovenia § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadrila, hoci bola na vyjadrenie ku žalobe vyzvaná uznesením zo dňa 18. 8. 2021, ktoré prevzala, spolu s podanou žalobou, dňa 25. 8. 2021.

3. Uznesením zo dňa 8. 7. 2021 súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že pôvodný žalobca z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po začatí konania.

4. Podaním doručeným súdu dňa 25. 10. 2021, vzal žalobca podanú žalobu v časti o zaplatenie 360,65 eura (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania, bez uvedenia dôvodu a v časti o zaplatenie 50 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, z dôvodu úhrady vykonanej žalovanou dňa 1.

10. 2021 vo výške 50 eur, späť a navrhol, aby bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť mu 3758,74 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3808,74 eura od 21. 4. 2021 do 1. 10. 2021, zo sumy 3758,74 eura od 2. 10. 2021 do zaplatenia. V podaní uviedol, že žalovaná vyplnila žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro dňa 19. 3. 2014. Žiadosť žalovanej bola bankou schválená dňa 28. 3. 2014. Žalovaná začala úver čerpať dňa 7. 4. 2014. Listom zo dňa 2. 6. 2018 vyhlásil jeho právny predchodca predčasnú splatnosť úveru, z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanou. Keďže úver, poskytnutý žalovanej, mal charakter revolvingového úveru, nebolo možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov. V predloženej zmluvnej dokumentácii sa však nachádza indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 2137,89 eura, poplatkov vo výške 27,90 eura, štandardného úroku vo výške 1670,85 eura a sankčného úroku vo výške 332,75 eura.

5. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti advokáta žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, a ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania a pojednávanie odročiť nežiadal a žalovanej, ktorej bolo rovnako predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, a ktorá svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila včas a dôležitými dôvodmi.

6. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaná dňa 19. 3. 2014 požiadala Y. Ú. L., a. s. o aktiváciu Bankomatky Quatro, s výškou úverového rámca 1200 eur, výškou mesačnej splátky 40 eur a úrokovou sadzbou 22,8 % ročne. Y. Ú. L., a. s. žiadosť žalovanej akceptovala dňa 28. 3. 2014. V článku V. zmluvy bol uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá pri predpokladoch, že klient vyčerpá úver platbou kartou obchodníka dňa 1. 4. 2014 vo výške schváleného úverového rámca, pri počte splátok 12, prvá až predposledná splátka je 100 eur, posledná splátka je 266,85 eura, predstavuje 24,78 %. V článku V. ods. 2 zmluvy bola dojednaná splatnosť mesačnej splátky v 15. deň v kalendárnom mesiaci. Priemerná hodnota RPMN predstavovala 25,37 % ročne. V článku V. ods. 35 obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Y. Ú. L., a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., bolo upravené oprávnenie veriteľa v prípade, že dlžník nezaplatí ani na základe výzvy splátku úveru, vyhlásiť úver za predčasne splatný. Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro mal súd preukázané, že žalovaná čerpala výbermi z bankomatov a platbami u predajcov spolu 3928,81 eura a zaplatila spolu 3934 eur. Dňa 2. 6. 2018 veriteľ oznámil žalovanej, že úver zosplatnil a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 2592,68 eura, nakoľko napriek upozorneniu na možnosť straty výhody splátok v predžalobnej upomienke splatné splátky nedoplatila.

8. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti o zaplatenie 410,65 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 360,65 eura, od 21. 4. 2021 do zaplatenia a zo sumy 50 eur od 2. 10. 2021 do zaplatenia, zastavil, nakoľko žalobca vzal podanú žalobu v uvedenej späť, pričom uvedený dispozitívny úkon mu prislúchal. Keďže ku späťvzatiu žaloby v časti došlo pred začatím pojednávania, súd nezisťoval stanovisko žalovanej ku späťvzatiu žaloby v časti, nakoľko aj jej prípadný nesúhlas by bol právne neúčinný.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 28. 3. 2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

19. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

20. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu v zostávajúcej časti zamietol, nakoľko mal preukázané premlčanie žalovaného nároku. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o aktivácii Bankomatky Quatro, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom (Y. Ú. L., a. s.) a žalovanou. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho

spisu, mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že Y. Ú. L., a. s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o aktivácii Bankomatky Quatro, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru s úverovým rámcem vo výške 1200 eur a s výškou mesačnej splátky 40 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Podľa zákonného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka, v spojení s prechodným ustanovením § 879v Občianskeho zákonníka, v konaniach, predmetom ktorých je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začatých po 5. 12. 2018, nemožno vymáhať premlčané právo. V zmysle dôvodovej správy ku zákonu číslo 343/2018 Z. z., ktorým bol Občiansky zákonník doplnený o uvedené zákonné ustanovenia, sa vymáhaním premlčaného práva rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, a to povinnosť uhrádzať riadne a včas dojednané splátky, neplnila. Právny predchodca žalobcu preto vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 2. 6. 2018. Súd mal v konaní preukázané, že oprávnenie právneho predchodcu žalobcu žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v článku V. ods. 35 obchodných podmienok. Zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka obsahuje osobitnú úpravu začatia plynutia premlčacej doby v prípadoch, keď sa v dôsledku nesplnenia niektorej zo splátok stane zročným celý dlh v súlade so zákonným ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/34/2018, podľa ktorého: „Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je teda úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Preto, ak z ustanovenia druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavuje špeciálnu úpravu vyplýva, že v prípade predčasnej splatnosti celého dlhu začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala, a z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá je všeobecnou úpravou, vyplýva odlišný režim určenia začiatku plynutia premlčacej doby, je zrejmé, že prednosť má úprava druhej vety §-u 103 Občianskeho zákonníka a počiatok plynutia premlčacej doby bude viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala.“ Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26Co/276/2017, podľa ktorého: „Žalobca sa svojimi odvolacími dôvodmi celkom mýňa s podstatou § 103 Obč. zák., z ktorého zreteľne vyplýva dvojaké počítanie premlčacích dôb pri dlhoch splatných v splátkach: premlčacia doba plynie samostatne vo vzťahu ku každej splátke, čo vyplýva z prvej vety tohto paragrafu; ak sa však pre nesplnenie niektorej splátky stane splatným celý dlh, plynie premlčacia doba zvyšku dlhu od splatnosti nesplnenej splátky. Ani v jednom prípade teda neplynie premlčanie od úkonu, ktorý žalobca v odvolacích označuje ako „vyhlásenie splatnosti celého úveru“. Takýto úkon svojím obsahom môže byť len úkonom podľa § 565 Obč. zák., teda prejavom veriteľa v prípade omeškania s niektorou splátkou, že žiada aj splatenie zvyšného dlhu (tzv. strata výhody splátok). Ale práve pre tento prípad druhá veta § 103 Obč. zák. jasne ustanovuje, že premlčacia doba zvyšného dlhu plynie od splatnosti nesplnenej splátky, a nie od dátumu urobenia úkonu v zmysle § 565 Obč. zák.“ Rovnaký právny názor vyslovil Krajský súd v Trnave aj v rozsudku sp. zn. 26Co/158/2017. Prihliadajúc ku zákonnému ustanoveniu § 103 Občianskeho zákonníka, v súlade s vyššie citovanými právnymi názormi, súd skúmal, kedy sa stala splatnou splátka úveru, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (zostatok úveru). Zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské právne vzťahy upravuje aj osobitnú požiadavku možnosti uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a to uplynutie lehoty troch mesiacov od nezaplatenia splátky a osobitný postup pre uplatnenie uvedeného práva, spočívajúci v povinnosti veriteľa upozorniť dlžníka na možnosť uplatnenia práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26CoCsp/7/2021: „Ustanovením § 53 ods. 9 O.z. sa totiž nijako nenovalizovalo ustanovenie § 103 O.z., preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu využitia práva žiadať splatenie celého úveru ako to nesprávne namieta odvolateľ. Ako už bolo uvedené, keď § 53 ods. 9 O.z. umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka

tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 O.z.. Preto od zročnosti tejto splátky (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby je teda potrebné zistiť, s ktorou konkrétnou splátkou bol dlžník v čase vykonania tohto práva zo strany veriteľa v omeškaní práve tri mesiace (nie dlhšie) a od jej zročnosti potom plynie premlčacia doba zvyšku dlhu podľa § 103 O.z.“ Prihliadajúc k zákonnej úprave § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, aj v súlade s uvedeným právnym názorom, mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu mohol využiť svoje právo úver predčasne zosplatiť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15. 2. 2018, so zaplatením ktorej bola žalovaná ku dňu uplatnenia práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka (2. 6. 2018) viac ako tri mesiace v omeškaní (ktoré uplynuli 15. 5. 2018; vo vzťahu ku ďalším splátkam splatným od 15. 3. 2018 ešte ku dňu 2. 6. 2018 neuplynuli tri mesiace omeškania). Keďže všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 15. 2. 2018, uplynula dňa 15. 2. 2021. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 28. 5. 2021, bol žalovaný nárok v čase jeho uplatnenia na súde už v celom rozsahu premlčaný.

26. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšej žalovanej voči žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalovanej v konaní predstavoval 4119,39 eura (v časti o zaplatenie 3758,74 eura, v ktorej bola žaloba zamietnutá + 360,65 eura, v časti o zaplatenie ktorých bolo konanie zastavené bez uvedenia dôvodu, pričom žalobca netvrdil, ani nepreukázal, že zastavenie konania v uvedenej časti procesne zavinila žalovaná), čo v percentuálnom vyjadrení činí 98,8 %, jej neúspech 50 eur (v časti o zaplatenie ktorých bolo konanie zastavené v dôsledku úhrady žalovanej po podaní žaloby, teda v dôsledku procesného zavinenia žalovanej), čo v percentuálnom vyjadrení činí 1,2 %. Pomer úspechu a neúspechu žalovanej potom predstavoval 97,6 % (98,8 % - 1,2 %). Súd preto priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,6 %. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.